

# ASTRONOMICVM

ECLIPSIS CAROLI PLANA  
formatio.



Quibus nam  
opus sit ad  
eclipsis præfa-  
giendas.

Vod quidem negotium adhuc vberius consummatum per exemplarem docendi methodum iterabimus. ¶ Annum Imperatoris CAROLI 1500, scilicet natalem intuenti, defectus Lunæ accideret posse eodem anno, & quinto Nouembri die apparet. Tempus igitur veræ oppositionis illico scrutor, & 5 diem, 13 horas, 52 minuta Nouembri esse reperio. Locum autem Solis 23 G 22 M. Locum Lunæ verum 23 G 22 M. Argumentū verum 5 9 G 22 M 59. Argumentum Solis 5 4 G 23 M 29. Argumentum latitudinis verum, 5 11 gra, 24 M 39. Verum locum Q, 5 1 gra, 28 M 41. Omnia ad defectum necessaria præfagiendum, perspicio. Hys perspectis, in plano quodam lineas sese orthogonaliter secantes, ut videre corā est, depingo. In præsentia vero Argumentum latitudinis 5 11 compariens, circulum F H iuxta regulæ præscriptum in portiones 18 diuido. Primum punctum prope F cum litera G notans, per eundem & centrum A rectam produco, quam tribus quoque literis C A G inscribo. Argumentum deinde Solis in limbo externo præcedentis figuræ qualitem, filoque expressum cum fuerit, mox à filo in circulo vmbre 5 1 secunda abscondi video, hæcque seorsum referuo. In eodem postea limbo, externo scilicet, Argumentum Lunæ verum, Signa vice 9 gra 22 M 59, cum filo quoque traducto reperi, quod filum circulos, corporis Lunæ in puncto B, vmbre autem in puncto H scindere animaduertio. Filo itaque sic perseverante, circinorum duorum, alterum in A centro figens, in B usque extendendo, eundemque sic apertum, semidiametrum Lunæ scilicet referentem, sepono, alterum in B locans, diducensque in H, vmbre semidiametrum cognosco. Quinquaginta vnum secunda prius ex vmbre varietate collecta, resummo, quibus resumptis, I H lineam in 60 partes discretam imaginor, in qua 5 1 numerans, ab H incipiendo versus I, fini numerato, R litteram addo, circinumque ab I in R iam contraho, talemque veram vmbre diametrum continere pronuntio. Circini illius sic inuariati, pedem vnum in A plani iam antea dispositi inferens, cum alio circulum describo, eundemque cum O S Q R literis noto, & veram vmbre quantitatē, quæ in transitu Lunæ huius tempore contigit, cognosco. Rursus ab hinc dispositum illud nuncupatum ingressus, alterum circini pedem A literæ defigens, alterum usque in Argumentum latitudinis, quod est 5 11 gra, 24 M 39 distando. Distentionē candē, plano cuidam imporro, stilum vnum circini in A, lineæ A G, statuens, alium versus G porrectum, cum M litera significo, Prioris nunc circini pro quantitate Lunari prius diducti, pedem alterū M literæ inferens, perscribam quandam ipsius Lunæ magnitudinem ostendentem, describo. Lunæ inquam & vmbre discrimen, quantæ scilicet adhuc luceat, & quanta obliuatur, id quod punctis 10 & minutis 50 ostenditur. Hoc autem ita iudices, ac si tota Lunæ diametrum, in 12 puncta findatur, quortus enim illarum partium est numerus, totidem punctis eclipsis fieri dicitur. Quæ res postmodum peculiari quadam demonstratione docebitur. Apparet insuper pars ima, horzonti inclinans, conspicua seu luminosa, superior autem obscura & tenebrosa. Obiter notasse volo, tempus hocce oppositionis veræ siue defectus mediū, nostro, id est, Ingolstadtensi meridiano congruere, subtrahatis autem 39 minutis G andauo posse conferri. Verum sed Lunæ quo cursum plenius viderem, quæ ex parte occultari caperit, plane cognoscerem, ex puncto M perpendiculararem erigo, vtrinque satis productam, indeque circini Lunæ diametrum referentis, pedem in R sistens, cum altero punctum L, & hoc in lineā A T figno. Mox à centro A per L vtrinque circulum qui perpendiculararem à dextro latere in puncto N, in sinistro autem in puncto K contingit, delinio. Punctis autem K & N circinū immittens eum, qui Lunæ diametrum exprimit, circū N litteram circulum describo, principium Lunæ deficientis dantem. Patet enim ubi Luna à terræ vmbra obuelari incipiat. Eodem modo alium orbiculum circū K litteram finem eclipsis illius significentem, duco. Quo peracto liquet denuo, quomodo Luna à N per M usque ad K transierit. ¶ Quicquid autem hucusque super eclipsis Casarea dictum fuit, hoc totum in sequenti figura luce clarius oculi tedocere possunt.

QVOMODO COLOR ECLIPSIS LV-  
næ sit præfagiendus, Regula vniuersalis.

Quantitate eclipsis perspecta colorem eiusdem duplici ratione, Latitudinis scilicet & Argumenti veri præfagio. Latitudinem enim siue meridionalis, siue septentrionalis illa sit, in tabula sequenti prima considero, iuxta quam illico eclipsis colorem ad votum deprehendo. Vt in

# CAESAREVM

Vt in deliquio Imperatorio, latitudinem 29 minutorum in tabula resummo, qui tamen numerus, quoniam tabulæ non inest, proximus ei 28 videlicet deligo, iuxtaque colorem scriptum, qui niger & rubens offertur, pro quaesito exipio. Argumentum vero in secunda tabula lastranti, color distantia quam efficit Luna cum terrâ, cognoscitur. Vt in exemplo eodem Imperatorio, ubi Argumentum Lunæ verum Sig: 9 gra: 22 M 59 obtinet, quæ Signa, gra: 9 gradus 15 reperiuntur, 22 ergo gradus eo quod 15 sunt perant, colorem Griseum designant. Hæc exequuto restat colorum mixtura, qua commode peracta, verus eclipsis color constabitur. Quam rem si absolutius desideras, colores huiusmodi pictorū more commisceto, & rem ob oculos habebis.

PRIMA TABVLA  
de Colore eclipsis.

MINUTA LATITVDINIS LVNAE	
0	Nigerrima.
2	
4	
6	
8	
10	
12	
14	Nigra habens in se viretudinē.
16	
18	
20	
22	
24	Nigra cum Rubedine.
26	
28	
30	
32	
34	Nigra cum pallore.
36	
38	
40	
42	Pallida grisea.
44	
46	
48	
50	
52	
54	Grisea cum albedine.
56	
58	
60	

SECUNDA TABVLA  
de Colore eclipsis.

SIGNA ET GRADVS ARGVMENTI VERI LVNAE	
0 Signi 0	Ruffa
1 Signa 10	
2 Signa 20	Grisea cum albedine
3 Signa 30	Grisea
4 Signa 40	Nigra cum pallore
5 Signa 50	Nigra cum rubedine
6 Signa 60	Nigra cum viretudinē
7 Signa 70	Nigerrima
8 Signa 80	Nigra cum viretudinē
9 Signa 90	Nigra cum rubedine
10 Signa 100	Nigra cum pallore
11 Signa 110	Grisea
12 Signa 120	Grisea cum albedine
13 Signa 130	Ruffa

